

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben lakók árak:

Egész évre	8 ft — kr.
Fél évre	4 — 4 —
Negyed évre	2 — 2 —

Válságos pódia lakók:

Egész évre	9 ft — kr.
Fél évre	4 — 50
Negyed évre	2 — 25

Egyes szám ára 4 ft.
s kapható a káldhivatalnál és
Gross G. boltgyűjtőjében.

BRASSÓ

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Bérmegtelen levelek nem fogad-

tunk el.

HÍRDETÉSEK DÍJA
3 határozott hirdetés-órát v. annak
helye 7 kr. Nagybőve és több-
szori hirdetéseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés-órát után
még külön 30 kr. belföldi
szállítás.

Hírletért költségtartás sora 15 kr.

Hírletért és nyilatkoztatás
díja elvett szállítás.

HÍRDETÉSEK FÖLÖTTÉSEI: Brassóban a káldhivatalban Kolosov-utca 26. sz. a — Budapest: Beckstein Bernát, Goldberger A. V. Mezői A. Schwarz Gy. — Bácska: Danaberg J. Hosszonné és Vagler, Schalk Lennik. — Berlinben: Mosse Rudolf, Frankfurt: Danab G. L. és Társ. — Hamburgban: Károly és Ledebauer arn hirdetői irodájában.

Főszerkesztő:

Dⁿ WEISZ IGÁNCZ

igazgató.

Szerkesztői iroda:

Brassó, Leptvári 10. szám alatt,
hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.
Kéziratok vissza nem adandók.

Földes szerkesztő:

Dⁿ FISCHER ÁKOS
igazgató.

Egy bécsi lap és br. Bánffy Dezső.

Nagyon is hozzászokottak már a nemzetiségi lapok ahhoz, hogy belőlük egyebet ne olvassunk, mint rágalmat, hazugságot; oly régóta tesszik ezt, hogy már meg is szokhattuk.

A szász lapok annak idején ide benn csak csendesen morogtak, de gondoskodtak arról, hogy innen a legvalószínűbb valótlanságokkal teli levelek menesztesseken Németországba ellentünk; a románok ugyanilyen módszert használnak, de azzal a különbséggel, hogy lapjaik idebenn sem tűr-töztetik magukat.

A szászok nem vágyódtak arra a mártírságra, a mely után a román igaztók futnak, ez volt a különbség!

Nagyon csodálók azonban a nemzetiségi sajtó, ha azt hiszi, hogy a visszaéléseket meg tudja velünk annyira szoktatni, hogy azt számba se vegyük.

Sokat elnézünk, sokat elhallgatunk, mert a hatalom és az igazság tudatában fölélegesnek tartjuk folyton ezafélfajta a hazudozásokat, melyekkel félrevezetni ügyes csak azokat tudják, a kik hazai viszonyainkat nem ismerik, vagy ismerni nem akarják.

De azért, habár a régi közmondászt a „haladó karavánról” sokszor alkalmazzuk is, mindent el nem hallgathatunk, mert különben akadnának olyanok, a kik még a legkörnfontabb hazugságokat is elhihetnék.

Ezen emlékedésekre a Bécsben megjelenő, antiszemita és magyargyűlölő, „Deutsches Volksblatt” hívásra hallgató lak-szólása készlet, a mely a napokban „az erdélyi nemzetiségi kérdésről” egy — az erdélyi részből, szász fölből eredő — cikksorozatot tett közzé.

Hogy ezen cikkek, mint a nemzetiségi sajtó cikkei, egyáltalán a legvehemensbb támadásokat intézik Magyarországra ellen, hogy azokban a hazugságok a rágalmakkal vete-

kednek, természetesen találjuk, mert hiszen a cikkek eredetileg eredetiek és ezekre ezáltal nem is reflektálunk, mert azok már előszer nyertek ezafélfajta lapjainkban.

De hogy a hívatolt lap br. Bánffy Dezsőre, a képviselőház elnökre és Beszterce-Naszód vármegyék volt-főispánjára a legáltalában dolgokat fogja reá, hogy a magyar kormányt és a hivatalnokai karzt kezelőve lealacsonyítani igyekszik, azt szó nélkül nem hagyhatjuk.

Azt állítja ugyanis nevezett lap, hogy br. Bánffy Beszterce vármegye összes hivatalait sovánista magyarokkal töltötte be, hogy a zsidó-bevándorlást a legmesszebb menő elmozdításban részesítette, annyira, hogy alatta szomsz, tisztán zsidó község keletkezett, mint pl. Entrudám, hogy ezen zsidó községekre — a keresztények hátrányára — a legmesszebb menő anyagi kedvezményt nyújtattak, így olesó földek és évekre terjedő adómentesség; és hogy a zsidók a korrumpált hivatalnokokkal egy takaré alatt dolgozva, rendkívül hivatali protekciójában részesülnek.

Hogy a nemzetiségi sajtó újabb időben tájékozó dühétől elvakítva, az antiszemita-pöcsölőjébe jutott és abban gázolva, annak saját sarát dobálja köztiszteltelen

lyi nemzetiségi kérdésről* egy — az erdélyi részből, szász fölből eredő — cikksorozatot tett közzé.

Hogy ezen cikkek, mint a nemzetiségi sajtó cikkei, egyáltalán a legvehemensbb támadásokat intézik Magyarországra ellen, hogy azokban a hazugságok a rágalmakkal vete-

kednek, természetesen találjuk, mert hiszen a cikkek eredetileg eredetiek és ezekre ezáltal nem is reflektálunk, mert azok már előszer nyertek ezafélfajta lapjainkban.

De hogy a hívatolt lap br. Bánffy Dezsőre, a képviselőház elnökre és Beszterce-Naszód vármegyék volt-főispánjára a legáltalában dolgokat fogja reá, hogy a magyar kormányt és a hivatalnokai karzt kezelőve lealacsonyítani igyekszik, azt szó nélkül nem hagyhatjuk.

Azt állítja ugyanis nevezett lap, hogy br. Bánffy Beszterce vármegye összes hivatalait sovánista magyarokkal töltötte be, hogy a zsidó-bevándorlást a legmesszebb menő elmozdításban részesítette, annyira, hogy alatta szomsz, tisztán zsidó község keletkezett, mint pl. Entrudám, hogy ezen zsidó községekre — a keresztények hátrányára — a legmesszebb menő anyagi kedvezményt nyújtattak, így olesó földek és évekre terjedő adómentesség; és hogy a zsidók a korrumpált hivatalnokokkal egy takaré alatt dolgozva, rendkívül hivatali protekciójában részesülnek.

Hogy a nemzetiségi sajtó újabb időben tájékozó dühétől elvakítva, az antiszemita-pöcsölőjébe jutott és abban gázolva, annak saját sarát dobálja köztiszteltelen

Ha az ember a morilitást keseri panaszát hallja, azt hiszi, hogy a jätéksejével a nők közt az elmúlt századokban ismeretlen volt. A Stuartok restanizációjának krónikái azonban mást regélnek. A nők II. Károly udvarában szenvedélyes játékosok voltak. Lady Castlemaine egy ősében 15 ezer font sterlingt, körülbelül 180.000 forintot nyert, és később, midőn a szerenese elpártolt te, egy éjjel 25 ezer font sterlingt veszített. Ez a játékosnő sohasem tett 1000—2000 fontnál kevesebbet egy kártyára.

Nagyon hazard lett a játék, ha a király udvarhölgyei egymás közt játszottak. Mazarin hercegnő egykor Gwyn Nellitől, kit a lóbanekönyv szin király az utczáról szedett fel és két kedvesé, 2000 font sterlingt nyert, és Portsmouth hercegnőtől, a ki különben könnyen kibírta a vesztéseket, 800 fontot.

Ez a játékszenvedély azonban gyerekjáték volt azokhoz a szerenesejätékokhoz képest, a melyeket a máry-l és versailles-i királyi kastélyokban játszottak az udvarhölgyek. 1679. január 13-án azt írta gróf Rohan, Fouquetnek máriának: „Madame de Montespan játékba olyan mérvet kért, hogy szászor töltegy vesztésed, más esetben megszokott díjjá. Karácsonykor 700 ezer frankot veszített, s aztán három kártyára 150 ezer Louis d'or tett, és nyert.”

Triehateau mári ki 1679. március 6-ol

ált, magas állást elfoglaló, érdemeket szerzett tekintélyes egynekre, ez már oly eljárás, melyet — a legenyhébb kifejezéssel használva is — csak gázságnak bélyegezhettünk.

Br. Bánffy hazánkban egyik foglivalóbb és legkövetkező tisztviselője; a kinek büles és tapintatos eljárása, művelt és toleráns lelkülete, pártatlan igazságszeretete, fáradhatatlan szorgalma, kifogástalan lovasossága és igaz hazaszeretete, párosulva viszonyaink alapos ismeretével, szerették meg neki azt a nagy tekintélyt és közbecsülést, a melyben az országban részesül, a melyekről az országgyűlés elnökre választottat és a melyekről ő Felsője is minden fontosabb esetben véleményét szokta kikérni.

Hogy egy oly ember, mint br. Bánffy, szálla volt a nemzetiségi igaztók szemében, mert ezeket feketé tudta tartani, — a mit eléggé igazol az, hogy csak miután megszűnt főispán lenni, vetette fel hydra-féjt az igaztók — az kétségtelen és ez az, a mit nem tudnak a nemzetiségek neki elfelejteni.

De legből kapott, alaptalan rágalom az, hogy ő hított be zsidókat Bukovinából vagy Galicziából, hogy alatta keletkeztek zsidó községek, mint Entrudám már évtizedekkel ezelőtt is több zsidó lakóval bírt, mint keresztényekkel; gaz ráfógas, hogy a zsidók olesó földeket kaptak és adómentességben részesítettek; és hivány gázság azt állítani, hogy Beszterce vármegye hivatalnokai kara korrumpált, hogy a zsidókkal tart és hogy ezeket protekciójában részesíti.

Mi úgy tudjuk, hogy Beszterce vármegye

kelteztet leveleiben még nagyobb összegekkel említ: „A hettórd koldre való éjjel Madame de Montespan 400.000 Louis d'or tett egy kártyára és megyertte. Bowyn, a ki a bankot adta, erre abban akarta hagyni a játékot, de Montespan azt mondta neki, hogy még azt a 100.000 Louis-arat nyit is meg akarta nyerni, a melynek neki eldőlőrl tartozik. S csakugyan meg is nyerte, midőnt aludni ment.”

Ha megmondjuk, mennyivel nagyobb értéke volt abban az időben a pénznek, mint ma, elrímli az ember, ha látja, mily órási pénzt veszítettek el egy ősében IV. Louis kedvesén. De a játékszenvedély Franciaországban, nagyb oesdta s már Szent-Louis keseriben panaszában a keresztet háborúk időjében, hogy a testvérei minden pénzüket eljátssák.

A játékszenvedély elharapódzásának kettős oka van. Először, mert könnyű pénzszerezési mód, s másodszor, mert a titkosítás, kizárhatatlanság szerenese esélyei mulatgatja a játékosokat. Ezek az okok aztán, nagyon természetesen, egyaránt hatnak a nőkre és a férfira, sőt a tapasztalat azt bizonyítja, hogy a nőkre még elemib erővel, mint a férfira. Ez az oka annak, hogy a nők gyakrabban meg a jöleim követelményeirel is megelégednek, csak hogy játékszenvedélyüket kioldíthassák.

Ha a női kedélyvilágot egészen meg akarjuk

TÁRCZA.

A nők és a szerenesejäték.

A londoni flintánp és vallásos egyretek egyike nem rég gyűlöst hívti össze annak megállapítása végett, hogy a nők között a szerenesejätékosok száma növekedett, avagy apadt-e az utóbbi évek alatt. Az eredmény nem igen öröndetes. A kit az egyet csak megkérdezte, a papok, bírák, fogházizagatók, polgármesterek, mind azt mondták, hogy a játékszenvedély a nők közt évről-évre jobban elharapozik. Az angol nők között egés jätékdüh ütött ki, még azokban a körökben is, a melyekben előzz huzt évvél a szerenesejätékok teljesen ismeretlenek voltak. Az előzők nők nem elegendnek meg azzal, ha egy vagy két gúmist elvezetnek, hanem szövedé-lyük nem egy esztelen aru vési öket, hogy a rájuk bízott pénzüket is eljátssák. Azt pedig mindenki tudja, hogy a löversenytereket a nők ép oly szenvedélyvel látogatják, mint a férfiak, s a fogadásoknál szóban forgó pénznek majdnem felét nők közekeztítik. A munkások elmozgositás a férfiak ruháit s a pénzét eljátssák a löversenytereken. El lehetne mondani, hogy egész Anglia egy nagy játéktárlang, a melyben a nők a szenvedélyesebb játékosok.

gyében igen sok román és szász hivatalnok is van, és br. Bánffy állását is ma már más főispán foglalja el, kit tudunkkal a beszereszt szászok általános tisztelnek és becsülnék.

Mit tartunk tehát arról a szászlóról, a ki csakihogy hazáját becsmérelje és legjobbanjakkal sárral dobálhassa, saját nemzetiségével: a beszereszt vármegyét szász hivatalnokokat sem kímélve, névtelenül, idegen lapban alávaló módon hazudozik és rágalmoz? Ezt az olvasóközönség megállapítására bizzuk.

Dr. W. L.

Politikai hírek.

* *Bethlen és Festetics.* Nagy vitát keltett tegnap Hódmezővásárhely törvényhatósági bizottságának közgyűlésén — mint tudósított táviratozza — a volt és a jelenlegi földmivelésügyi miniszter leiratok Kállay Albert előnkori főispán ugyanis azt javasolta, hogy a Bethlen András gróf honvédség tudat leiratot egyszerűen vegyék tudomásul, ellenben Festetics Andor grófot a miniszteri csak elfogadása alkalmával felirabban átvédve. Endrey Gyula országgyűlési képviselő szólalt fel először a javaslat ellen. Eltekintve Bethlen gróf alkotásaitól, mint a mezőgazdasági, mezőrendelési és telepítési törvényekről, Bethlennek mindenesetre több érdeme van, mit Festeticnek, a ki még semmit sem csinált. A többi várt képviselő erre szintén hozzászólt a tárgyhoz, az egyik felhozta, hogy némely lapok sok szepet nyomdokolnak Festeticről, a másik meg azal érvelt, hogy „egy kormányzó miniszterrel mindig várhat valamit az ember.” Mind a két nyilatkozat élénk derűségeket keltett. Hosszas vita után kiegészültek az ellenkező vélemények és elhatározták, hogy úgy a volt, mint a jelenlegi miniszterhez feliraltot intéztek.

* *Unitáriusok az egyházpolitikáról.* A torda-aranyosmegyei unitárius egyházkerületnek most tartott évi nagygyűlésén — mint tudósítottok jelenti — Csegezi László elnök megemlékezett a kormány részben letérve, részben tárgyalás előtt álló egyházpolitikai reformjavaslatáról. Az egyházpolitikai különösen zajos helyesléssel fogadták az elnök a kijelentését, hogy a kötelező polgári házasságot az unitáriusok nem tekintik másnak, mint a régebben gyakorlatban volt házasságkötési szokások törvénybe iktatásának, a vallás szabad gyakorlásáról a felekezeti különültség elvénél kimondásról szólt törvényjavaslatot pedig a vallásokban gyökerező abszolút szabadságvégénél fogva csak a legmegalapozottabban üdvözölték.

ismerni, akkor egy bácsa-asztalnál kell őket szemmel kísérni. Ha a nő is rabja a játékoszenedélynek, az nem kis mértékben függ a neveléstől. Ma a fiatal emberbe már gyermekesége óta beleveleik azt a tudatot, hogy csakis szorgalom, kemény törekvés és kitartás alapozhatja meg a szerencséséget, a leányok, ha még oly fiatalok is, gazdasági hásszágon törnek a feleségekhez is ebben látni életük célját.

A tözsénél nem csak ritkán játszanak, mert a tözséjédek nem isméri játék, mint például a kártyákban. Azonkivül a férjes nők bizonyos fogékgyámokdás által átlának. A tözséjédek a szerint csak az övéry nők és a vén leányok számára való volna; azg azonban rend szerint sokkal furakrabak, semhogy pénzüket a hausse és baisse kiszámíthatatlan, székesélyes esélyt folytón kockáztathatják. Azok a nők, a kik játszanak azok a kinek van is hozzá elég pénzü, inkább a rouletten kisértik meg szerencséséget. Most így vagynak. A nőemancipáció után a nők majd a tözséjédekben is egyenrangúan akarnak lenni a férfiakkal.

Sokkal esztibőbb a nőkre a lóverseny, s nimesen nő klub, a melyben a swoepstales túrért né költenének. Ha hét vagy nyolcz angol né oszsejön, akkor előveszik a versenyprogrammot s mindenkiük egyenlő bízosságot tesz arra a lóra, a melyikre neki tetszik. A verseny eredménye után

* *A hercegszék és a Magyar Állam.* Az Országgyűlési Értesítő csimul felhívással közömbözi leg egy esztendőre távirat, tess közszé, a mely szerint téves a lapoknak azon híre, hogy Vaszary Károly hercegszék Rómába megy. Az egyházszakban nem volt és nimesen is szándékában Rómába menni. Nimesen arra semmiok, hogy az egyházpolitikai kérdések miatt Rómába menjén, mert a Vatikán és a hercegszékben között semmiféle differencia vagy rendezni való nimes. — Valóiban az is, hogy a hercegszék és a „Magyar Állam” között felmerült ügyről a primási udvar tette közzé a lapokban megjelent közlöményt. A feltűnést kellett közlöményt sem a primási, sem udvari papjai nem látták Senki az alában vagy az aulához tartozók közül nem tudta, hogy a kérdéses közlömény meg fog jelenni s így alapvetően vitátlak a primási unkt a hercegszék és a „M. Á.” között felmerült konfliktus nyilvánosságra hozatalával.

Római dolgok.

Az Asotiatunaea egygyűlése után. Vészerézokt ír a „Gazeta” az Asotiatunaea Szász-Szeben tartott közgyűlése után, melyből adjuk a következőket: — A népeknek nemzeti küdelmet érdékel kisíró a külföld is, minitán ezek minitgy hémvénő né a népek életrevalóságának s melyek az államok átalakítását (?) jelzik. Ilyen hémvénő Erdélyben az Asotiatunaea, melyet nemesek a román ki való férfiak, de az idegenek is mindig figyelem mel kísérek. Így történt eddig nem azokban a városokban, a hol a közgyűlések tartattak.”

Megdiesíró a szász-sebosi románokat és azt után így szól:

„Sajnos, hogy mások nem így tettek. A helyett, hogy hatványozódnék a lelkesedés, mint a román művelődés által igaztalan timádások hatványozódnak, — minik ellenkezőleg a részvétel és köznyosság jelennek, melyek nemzeti jóindórt fenyegetőbbek lehetnek, mint a kívülről jövő veszélyek.”

Komolyan és méltóan akarunk küdeni; akarjuk, hogy mindenki vessze oda vállát, mert csak szavakkal és szóvirágokkal nem jutatyuk cseholz népünk. Kiabálhatjuk az örökkelvőség, hogy románok vagynak, hogy a nézetét meghagyalunk, ha az Asotiatunaea és céljai iránt köznyosság maradjunk.”

Panasz.

A „Gazeta” panaszolja, hogy a Memorandumt még mindig üldözik a románokat. Felsőbb helyekről két panasz arra nézve, hogy jégvezék fel mindazon papokat, a kik a Memorandum-pör tárgyalásakor Kolozsvárt megfordultak. Panaszok, hogy a levéltárakat megsértik.

a nyertes az egész bankot megkapja. A munkások a bankokéval nem foglalkoznak a lakók még a konyhatekintéssel is, csakohy pénzük legyen a fogasállók, ép úgy, mint a nápolyi nők, kik inkább cheznek, csakohy a hufin játszhassanak. Egy időben csak a whistet játszottak a nők, ma azonban inkább csak olyan játékokat, melyeknél nem kell gondolkodásukat annyira megfőrtötnök. Ezek a játékok még házáróbbak s azért még veszedelmesebbek.

Anghában számtalan nő klub van, a melyek nimes más célja, mint a kártyázás. Vannak a tagok közti jó családnyok, szorgalmas háziasszonyok is, a kik a kártyanyerésből a házartás kiadását is jőstet feloldoz; de a legtöbb szerencsétlen házasságban ól asszony, a ki azért játszik, hogy felesége bánját.

E. x.

Apróságok.

A fonóhöl.

— De régen nem hallottuk szegény Zsuzsi nímirel! Nem halt-e meg?

— An... hisz akkor megüzente volna.

Magyarizát.

— Hogy van az, gróf ur, hogy ön néha oly vakmerő bátor, néha még féltékeny, ügyetlen, zavartott?

— Hija, kérem, az örökési elmélet...

— Mennyiben értem ön?

— Látni, ősemiek egy része férfi volt, másik része nő.

Ennél árvendesebb az, hogy a kimpina Laga valóságtánya nagysezer bált rendez a Brassóban építendő gör.-kel templom javára, minthogy a görögökkel folytatott hoszu per után elvették (?) templomukat. Azt, a mi soha sem volt, nem is vehették el. Az a belvárosi görög templom mindig a görögöké gye, keletekét volt és a törvény is nekik adott igazat. Brassóban a belvárosban soha nem volt gör.-kel. román templom. Most későnk meg egynek építéséhez, melyre ha a romániai hírsorsak segélyt is igénybe veszik, ez ellen kifogás senkinek sínes. Csak írják meg az igazat.

Római harci dal.

(A harcolókhoz.)

A Tiszától Kárpáthozig.

Az aprékolt a magyokig.

Beszedt előre tettek,

Jogakért, hogy küzdjétek.

Előre hát, vitöz hősök,

Mert minden román veletek!

Rabok bár eleget voltunk;

Jögért ajtón nem koldukunk.

Mindjárt meg az ellenek:

Róma unokái élnek.

Előre hát, derék hősök,

Mert minden román veletek!

Még hallgatunk sorstól süjtve,

Elhibtük, hogy vagynak halva;

Mutassuk meg az ellenek:

Eszünkben sínes, hogy elveszünk.

Előre hát, derék hősök,

Mert minden román veletek!

Hogysen mindig illőzenek

Istenéllük emberek:

Inkább harcban minit meghalunk.

Hogy né maradjunk időnk.

Előre hát, derék hősök,

Mert minden román veletek!

Ellenség ha tűz lenne is,

Nem hátulunk egy lépést is.

Mindig előre menjetek.

S harcban soha se feledjétek,

Hogy minden román veletek.

Előre hát, derék hősök!

*) Ezt a főrmedvényi: a „Tribuna” idei 173. sz. társzálaló fordítottuk; írdja Románus Bortsiu, azghórtos Románia. A derék hősök a Szegeden és Vácson híslől vórtának, a kinek most előre menni csakis az időben lehet.

Budapesti értéktözske.

Budapest, 1914. aug. 9.

A „Bérvédő bank és váltóértéktözske.”

— HÉTÓTSMA a Budapest. (Könstth. Lapozatok 13.) —

Utóttal tudósítottuk ön az arjolyamok kevés kivételkel rohamosan emelkedtek: Nagyban hozzá járul ehhez és a további emelkedést valószínű teszi az Amerikából kiinduló kedvező áramlat, melyet a kereskedelmi szerződés és az elást árak folytonos emelkedése idézett elő.

Előnyösen befolyásolja továbbá a nemzetközi piacot az uralkodó pénzbesz és. Az ez idő tájt nálunk szokos pénzszike elmaradt és gal-ona helyett a tőkét az értékpapírok közik le. Ehéten különösen a hitelrészvények iránt mutatkozott élénk érdeklődés, az osztrák 6, a magyar 7 fontalt emelkedett. Nem kevésbé érdekeltek figyelemmel a jelzálog, jelzártalomban, a villamos és déli vasút részvényei. Járadékaink a külföld által vétettek.

Értékpapír és valuták csekély forgalom mellett változtalnak.

A lejofit háf nevezetesebb áringadozásai a következők:

Magyar hitel 458.25—465. frig. Osztrák hitel 354.75—372. frig. Lészámított 6. 275.50—279. 50 frig. Jelzálog 6. 255.50—259.75 frig. Városi villamos 249—255 frig. Rimanurányi 263.80—267.50 frig. Államvasút 252.50—257.75 frig. Déli vasút 110.50—114.50 frig.

BORSZÉKI BORVIZ!

A szénsavas ásványvizek királya!

Kitűnő élvezeti és gyógyvíz, mely a budapesti, bécsi, triezsi és párisi kiállításokon ezüst, arany érmekeket és elismerő okiratokat nyert.

Legszárazabb szabad és felülegkötött szénsav tartalmánál fogva eddig az egyedüli, mely az egyenlítő alatt is átszállítható, a nélkül hogy akár erjében, vagy jó ízében és ideességben változást szenvedne.

Mint gyógyvíz, igen jó hatással alkalmazatik: vérésgényesség, idegébántalmaknál, emésztési zavaroknál a általában a belső szerveket ösz- szes bántalmainál.

Mint üdítő ital, tiszta, kellemes ízű, pezsgő borvíz, tisztán vagy borral és szörpökkel vegyítve páratlanul áll.

Alulról fövállalt helybeli rakтарыban ezen kitűnő, hazai víz úgy „fő-e”, mint „Kossuth”-kúti forrásából nagyon és kicsinyben, mindig friss töltésben, juttatás szabott áron kapható; megjegyezvén hogy csak a rakтарыinkban található czimkezett palaezok hamisítatlan tartalmáért vállalkunk szavatosságot.

A borszéki ásványvizek elárutási fővállalata: (122) 1—12

Lázár és Verzár Brassón.

NEWYORKI GERMANIA

életbiztosító társaság.

Európai osztláy: Berlin, Leipziger-Platz 12. sz.

Magyarországi osztláy: Budapest, VII. Erzsébet-körút 54. sz.

Átlag 1893. deczember 31-én: 27 millió M.

Ervényben lévő kötvények . . . 317 millió M.

Tényleges vagyon . . . 75.413.116 M.

Referenzliákat ad

a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank.

A NEWYORKI GERMANIA életbiztosító társaság

magyarországi osztláyának

Erdély, Szlavonia, Horvátország és Boszniai vezérképviselőség:

Brassó, Lensor 25. szám, I. emelet jobbra.

Telephon: 81. szám.

Miért

vesztí el sok magánsepekuláción a földsen pénzét, miattal a szakemberek általában jelentékeny összegeket nyernék?

A magán ember vész és chad érekeket, csupan a szemesében hisz. A szakember megbizható és első forrásból származó információk alapján hatol be a tüsző ügyletekbe és az által könnyen teljes bizonyossággal nagy eredményeket ér el. Egy hirtveves funkczek helyettesítője, a ki állástíroz képes értekes és megbízható információknak van hírtokában, kész spekulációkat mint szakember vezetni és kibonygítani! (U. a.) részletes nyollett a tiszta nyereségtől. A legszörűbb titkok tartás mindenesetre megkívánatik. Levelek: „Nyereséghez ügyletek” által poste restante főposta Budapest. kéreknek. 1894—3

A „BRASSÓ” egyes példányai kaphatók a Grosszéklo lottógyűjtőben.

Főraktár: Budapest, 1894. augusztus 1-től saját házban VI., Váci-körút 57* sz.

KÜHNE EDE

gazdasági géppgyár Mosonban, (alakult 1856-ban)

ajánlja általánosán kedvelt, egyszerűségében felülmúlhatatlan s több mint 14.000 példányban elterjedt

HUNGARIA DRILL és JUBILEUM DRILL

szervegépet lezártított áron.

Hegyes, hullámos területekre „MOSONI DRILL” legújabb, legegyszerűbb szervező.

Sack-féle ékek, kút és többnyári csák. Laack-féle szántófalboronák 12-féle nagyságban.

Laack-féle kedvelt réthoronák, Rosták, Konkolyozók. Kitűnő szelelo magár-rosta (33 frt), meglopó

munkaképesség.

VENTRY-féle

FÜLLESTÖK.

Szeccsa és repavájuk

stb.

Aréjgrézkek bérmentve.

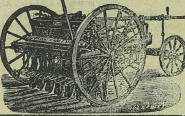
Főraktár:

BUDAPEST, 1894.

augusztus 1-től

saljt ház

VI., Váci-körút 57*.

Kathreiner

Kneipp-malátá-kávéja

az egyedüli, a mely a valódi kávéhab izével és aromájával bír. Ez utóbbihoz kezd- dehen egy harmad-, később a fele keverendő.

Kathreiner

Kneipp-malátá-kávéja

használatban a legelőszöb vegyület a habkázéhoz, mely nek az egészségre károsan ható alkarsókat egyszerűen elenyészteti.

Kathreiner

Kneipp-malátá-kávéja

jelenleg oly kitűnően készí- tetik, hogy a hatókárával egyszerre örölhető és min- den szokott módon elké- szíthető.

Kathreiner

Kneipp-malátá-kávéja

tisztán élvezeti is (tejel, csu korral vagy mézrel) fölötté kellemes, jóízű és egészsé- ges ital képe.

Minden háztartásban és min- den kávéú dívezőnek enné- fogva nélkülözhetlen a

Kathreiner.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ.

Az elismert legjob és legegyszerűsebb pótlék a valódi kávéhoz.

Itt hirdetem a Kneipp kávékat egész- ségmet védelmi jelt feltegy az új- borsod a fele a kávékhoz jelt a jelt köztársasági jelt feltegy

Kathreiner

Kneipp-malátá-kávéja

úgy tisztán mint vegyíték alakjában, tudományos és orvosi szakitékítégek által a legkiválóbban ajánla- tatik.

Kathreiner

Kneipp-malátá-kávéja

különösen nőknél gyerme- keknél, vérésgényeknél, gro- mor- és idegbetegségeknél bir kitűnő hatással.

Kathreiner

Kneipp-malátá-kávéja

mint hazai gyártmány kitűnő csaklók és egészségi kávé, mely mindenütt kapható. — 1/2 kilo 25 fr.

Kathreiner

Kneipp-malátá-kávéja

közkezeltsége miatt sok- szorosán utanoztatik. Nyitva kimért ára vagy csalárd- ságn szanított csomagok- ban lévő határozatlan viz- szatásitandó.

Csak az eredeti, fehér csom- agok kéréndők, melyeken Világosan kivethető a név:

Kathreiner.

Brassó, nyomtatja és kiadja a „Brassó” nyomdája — Grünfeld Vilmos.

Hirdetések főlvele a kiadóhivatalban.